

Nr. 1, da han ikke gjorde den til et Portefeuille-spørgsmaal. Jeg tror ikke, at denne Opfattelse politisk taget er rigtig. Jeg tror, at den meget ærede Minister kan lægge megen Vægt paa nu at faae dette Spørgsmaal afgjort efter sit Ønske, uden dog at gjøre det til et Portefeuille-spørgsmaal. Ligesaa enig, som jeg tror at være med det ærede Medlem, der fremsatte denne Udtalelse, i, at det er ønskeligt, at Regjeringen, naar virkelig store Strids-spørgsmaal, hvorom der er Uenighed, foreligge, da søger at sætte sig selv ind paa saadanne Spørgsmaal, thi derved viser den, at det er Alvor, at den vil have dem saaledes betragtede, ligesaa urigtig forekommer det mig at det vilde være, om Ministrene vilde gjøre ethvert enkelt Spørgsmaal, selv om de tillagde det megen Vægt, til et Kabinetsspørgsmaal, og jeg er derfor i den Henseende aldeles paa den meget ærede Ministers Side med Hensyn til hans konstitutionelle Stilling til denne Sag. (Afbrydelse af Wint her). Jeg ønsker meget, at det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds kunde taale at høre en almindelig Betragtning, som jeg tror han deler. Naar der dernæst er yttret Tvivl om, at den meget ærede Minister sølte sig overbevist om, at Sagen paa hans Side var tilstrækkelig forberedt, saa vil jeg ogsaa der staa paa den ærede Ministers Side. Jeg føler mig efter de Udtalelser, vi have hørt fra den ærede Minister, og den Maade, hvorpaa han har fremført sin Anskuelse, overbevist om, at den meget ærede Minister i dette Dieblit formener, at Sagen er tilstrækkelig forberedt fra hans Side; men det svækker ikke Paastanden fra vor Side om, at for os er Sagen ikke tilstrækkelig forberedt til, at vi kunne votere i Retning af hvad den ærede Minister ønsker. Der er blevet fremsat en Betragtning af det ærede Medlem fra Fjerderne (Berenzen), gaaende ud paa, at det vilde have været bedre, om Spørgsmaalet slet ikke var blevet reist, det vil da sige, saa vidt jeg opfattede ham, at Spørgsmaalet ikke var ført frem paa Rigsdagen, naar Sagen skulde forkastes, idet han dertil knyttede en Del Betragtninger, som jeg tror ikke ere uden Betydning; men det tør antages for givet, at det ærede Medlem som Folkethingmand vil indrømme, at disse Betragtninger, som han saaledes fremsatte om det Uheldige i, at en Sag af den Natur reises, naar den ikke besvares bekræftende fra Rigsdagens Side, ikke skulde kunne føre til, at vi nødvendigvis vare bundne til at stemme for et Forslag om den Slags Ting, naar det var fremsat, fordi det i den af det ærede Medlem antydede Retning kunde være noget uheldigt at faae det forkastet. Jeg vil derfor snarere betragte hans Udtalelse som et Slags Angreb paa den høitærede Krigsministers Fremgangsmaade i denne Sag, saaledes forklaret, at det ærede Medlem maa have forment, at den meget ærede Minister ikke skulde have bragt Sa-

gen videre end til Overveielse i Finantsudvalget, naar han ikke paa det nuværende Stadium faae sig i Stand til at overbevise Finantsudvalget om, at Sagen burde fremmes, saaledes at vi kunde støtte Ministeren med Udvalgets enstemmige eller i alt Fald, saa godt som enstemmige Anbefaling. Naar jeg opfatter det ærede Medlems Udtalelse saaledes, da er det muligt, — dette skal isøvrigt ikke være sagt som nogen Bebreidelse imod Ministeren — at Sagen havde været lige saa vel tjent med denne Fremgangsmaade, som med den, der senere er fulgt. Jeg skal imidlertid ikke udtale mig videre derom, men jeg siger kun, at forsaavidt det ærede Medlems Udtalelse maa tillægges nogen Vægt, da kan den ikke rettes imod Hvertallets Stilling, men maa rettes imod den meget ærede Krigsminister. Med Hensyn til Tiden for Forberedelsen er der blevet udtalt, at det ikke var to Uger, men et Par Dage, eller hvorlænge der nu blev sagt, at Finantsudvalget havde haft Sagen til Overveielse førend 3die Behandling. Tiden erindrer jeg ikke, men det er en Selsølg, at Finantsudvalget da ikke er saaledes permanent nedsat, at det arbejder baade Dag og Nat, ikke har Andet at tage vare, og derfor kan det ikke siges, at Finantsudvalget har haft en Sag til Overveielse i et Par Dage, fordi en Skrivelse kan være kommen til Finantsudvalget et Par Dage, inden det kan fremlægge sine Vædringsforslag for Thinget. Det afhænger af andre Omstændigheder, hvorvidt det er muligt for Finantsudvalget eller for dets enkelte Medlemmer strax at gribe fat paa det, der saaledes bliver fremlagt for det fra Ministeriets Side. Jeg maa da sige, at naar man tager dette Spørgsmaal i Betragtning, kan jeg ikke skjønne rettere end, at det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds (Holstein-Bedreborg) har fuldstændig Ret deri, at vel har formelt dette Spørgsmaal foreligget til 3 Behandlinger i Folkethinget, ikke som det efter sit Omfang billigvis burde have foreligget, men formelt vel til en Behandling, derimod faktisk, naar man skulde tænke sig en virkelig Forhandling deraf, ikke engang til een Behandling saaledes, at det ikke egentlig kan siges at være faktisk først opstaaet i det andet Thing. Dette er selv for mindre Spørgsmaals Bedkommende noget uheldigt, men for Bevillinger af et saadant Omfang som den foreliggende turde jeg dog antage, at det ikke kan være Folkethinget som saadant ligegyldigt, hvorvidt saa overordentlig store Dele af Finantsbudgettet undgaar den Etjersild, som Grundloven fastsætter for selve Finantsloven. Vil man erkende denne Fremgangsmaade her for taalelig, passabel, saa kunde det jo i sine Konsekventer føre meget vidt, thi man kunde jo da tænke sig den samme Fremgangsmaade anvendt ved Bevillinger af endnu større Omfang. Man ser jo, hvad Brug der deraf kan opfindes. Det ærede